

[Finansministeren.]

evner og arbejdskraft, og så søger de hen til andre steder, bl. a. til kommunerne, som jo ofte er i stand til at lønne dem noget bedre end staten.

Derfor er det efter min og finansministeriets opfattelse aldeles nødvendigt, at man meget hurtigt kommer i gang med dette, og derfor var det også nødvendigt, at vi gik i gang med selve uddannelsesproblemet, allerede inden denne lov kunne vedtages. Naturligvis er det rigtigt, som hr. Alfred Bøgh siger, selv om man ikke fik denne lov, var der muligheder for at flytte arbejdskraft, og det var derfor meget vigtigt, at vi kom i gang med det. Men det er endnu vigtigere i relation til spørgsmålet om personale, at folketinget vedtager en lov, der giver personalet tryghed og sikkerhed for, at der er muligheder inden for dette område. Det er et vanskeligt område, og det har været vanskeligt at få personale til det. Lad os derfor prøve på at skabe sådanne forhold for dette personale, at de synes, det er en livsopgave; de bør uddanne sig til, sådan at man kan trække den rigtige arbejdskraft ind til dette arbejde. Det, der er hovedformålet med det lovforslag, der foreligger her, er altså at skabe grundlaget for den mere effektive udnyttelse af arbejdskraften inden for disse områder.

Hr. Alfred Bøgh rejste derefter et, det vil jeg indrømme, vigtigt spørgsmål om kommunernes hele stilling i den udvikling, der her skal foregå, og nævnte derunder også kildeskatten. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at oplyse, at jeg forleden har haft et møde med kommunerne om disse spørgsmål. Vi har tidligere haft møder med kommunerne, og dette lovforslag er jo et resultat af møder, vi tidligere har haft med de tre kommunale organisationer, som, har jeg forstået, er helt indforstået med, at man udbygger amtsligningsinspektoraterne og gør det i den form, der foreslås her, for man kan ikke klare opgaverne alene gennem de udmærkede sekretariatsordninger,

der er lavet rundt omkring, men må også have en direkte hjælp fra amtsligningsinspektoraterne — altså amtsskatteinspektoraterne, hvis lovforslaget bliver gennemført. Det er også derfor, der i § 3, stk. 4, er åbnet mulighed for, at amtsskatteinspektoraterne kan virke som sekretariater. Der er nemlig mange tilfælde, hvor de små kommuner, sognekommunerne, ikke kan få den sekretariatshjælp hos de store byer, som andre kommuner kan få, og det er for at hjælpe kommunerne og give de lokale myndigheder en håndsrækning i ligningsarbejdet, dette bliver skabt. Det er ikke noget, der skabes under modstand fra kommunerne; kommunerne er helt med på denne linje og har selv bedt os om, at udbygge apparatet på denne måde. Jeg vil altså gerne sige til hr. Alfred Bøgh i dag og til andre, som eventuelt også skulle have den opfattelse, at vi fra statens side ligesom forsøgte på at trænge kommunerne ud af billedet, at det ikke er tanken. Det er tværtimod tanken — det er min bestemte opfattelse og det, jeg arbejder på — at vi skal opbygge et samarbejde mellem den statslige og den kommunale ligning på alle disse områder.

I hvilken udstrækning vi også kan gøre det med hensyn til oppebørselsvæsenet, når kildeskatten bliver gennemført, er det svært helt præcist at sige i dag. Kommunerne har jo opbygget et hulkortcentralsystem, og det er vor agt — og vi havde altså møde med kommunerne herom i sidste uge — i videst mulig udstrækning at bygge på det, kommunerne har. Jeg tror nemlig godt, jeg kan sige her, at kommunerne på dette møde gav udtryk for, at selvfølgelig skal der laves en effektiv ordning, når vi skal have kildeskatten; man skal ikke bare udbygge ordningen efter, at man vil opretholde et eller andet ude i en kommune. Kommunerne er altså villige til at gå ind i systemet, og vi skal have nogle møder på embedsmandsplan om alle disse problemer. Der er, vil jeg understrege, et godt samarbejde i gang